

Capacitats de canvi

En aquests darrers dos anys hem viscut una convulsió en el sector que ha arrossegat el dinamisme del nostre col·lectiu. Des dels més alts nivells d'activitat professional del 2006 hem passat als moments d'incertesa actuals. Afrontem moments de decisions difícils com la que us femem participis el mes passat amb la posada al congelador de la festa patronal. Però, ahora, també són moments que es presenten com una oportunitat. Una oportunitat per reflexionar sobre el canvi de perfil del col·lectiu i de la complexitat del treball de l'arquitecte. És, també, una oportunitat per aturar-nos a repensar l'estructura pròpia del col·legi, adaptant-la a les noves realitats i fent-la més àgil, dinàmica, eficient i, segurament, més lleugera. Molta ha estat la contribució dels professionals que, al cap davant dels serveis col·legials, han convertit el col·legi en un dels primers agents culturals, en lloc de referència de la formació continuada i en presència pública en tot el territori. I hem de continuar essent-ho. Però les circumstàncies actuals fan evidents que el Col·legi ha de tenir la capacitat de flexibilitzar l'activitat reduint, així, la despesa. I per altre costat, la realitat del nostre entorn ens fa pensar que ha de tenir la capacitat de donar alternatives a la dependència única de l'ingrés amb el visat obligatori. En aquest sentit, la Junta de Govern i la de la Demarcació estem treballant cap a una transformació que doni resposta a aquesta realitat canviant i ens agradaria poder explicar-vos-ho en una trobada que us proposem pel **dijous 10 de juliol, a partir de les vuit del vespre, a la seu de Girona.**

Frederic Cabré, secretari

Demarcació de Girona

Club Mediterranée de Cadaqués. Abril 2006. Fons CDI.

Patrimoni versus Protecció

Aquest mes presentem a Girona l'exposició **“Club Med. Cap de Creus. Una intervenció en el paisatge dels anys seixanta”**, una mirada a una realitat que desapareix i/o una mirada a una recuperació d'un espai únic. I ens preguntem: És la restitució del paisatge natural del Cap de Creus plantejada per la Conselleria de Medi Ambient i Habitatge, amb l'enderroc del Club Med, un paradigma de la preservació patrimonial? Dins de la professió es plantegen dubtes seriosos sobre si és lícit el gran esforç social, cultural i econòmic per donar predomini a la recuperació d'un paisatge natural per sobre d'un interès intel·lectual; una conquesta arquitectònica del lloc. Però dins el col·lectiu també hi ha el convenciment que la preservació patrimonial passa per documentar fets culturals d'interès i donar pas a noves intervencions, o simplement restituir una qualitat anterior perduda. El proper dia 8 de juliol ho podrem veure i ho podrem debatre.

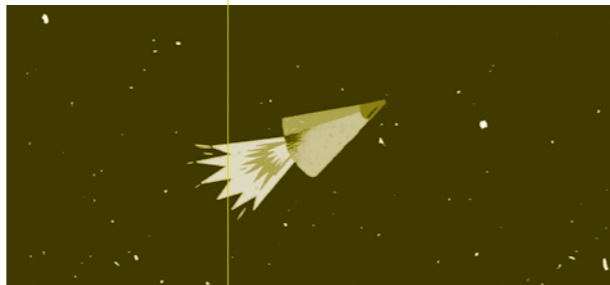
La preservació del nostre patrimoni és objecte continuat de les activitats de la Demarcació. A tall d'exemple, podem citar les catalogacions i registre d'autors i obres d'interès, ben documentats a l'Arxiu Històric i cada cop més visibles i àgils des de la xarxa, les exposicions del fons d'autors

(Josep Esteve n'ha estat el darrer). També, amb el recuperats debats-tertúlia entre companys, com el realitzat el passat mes de febrer sobre les modificacions al Pla Especial de Patrimoni de Girona i, finalment, amb la reivindicació i denúncia. La pressió del món immobiliari, la poca valoració de les bones arquitectures de totes les èpoques més enllà del que popularment és obvi i, finalment, la incidència de la sentència del cas anomenat Xalet Tarrús, dificulten poder mantenir edificis culturalment valuosos. És paper irrenunciable del col·lectiu vetllar per aquelles arquitectures, intervencions i paisatges que són patrimoni de les nostres ciutats i terres. A cops, un paisatge preval per sobre una arquitectura igualment d'interès així, cal explicar-ho i documentar allò que desapareixerà. A cops, una arquitectura d'interès històric podrà conviure amb un recreixement, amb una actuació sobreposada, d'una altra època, d'un altre estil. A cops, una arquitectura fràgil però de gran vàlua ha de mantenir la seva integritat, malgrat pugui absorbir un ús diferent, i aquesta eventualitat no l'ha de fer perillar. Hi ha d'haver el compromís de preservar, i el COAC n'ha de vetllar.

Premi COAC 2008

El passat mes de juny es van fallar, a la sala d'actes de la Facultat d'Educació i Psicologia i de l'Escola Universitària d'Infermeria, els **Premis per a treballs de recerca d'estudiants de batxillerat. 9a edició Premi Consell Social de la UdG i 6a edició Premi COAC d'Arquitectura** que anualment atorga el Consell Social de la Universitat de Girona en col·laboració amb la Demarcació de Girona del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, la Secretaria General de Joventut, la Diputació de Girona i els consells comarcals de la demarcació. Pel que fa als premis que concedeix la Demarcació, el primer premi el va obtenir el treball **Interiors i tractament de façanes de les cases de l'arquitecte Azemar** de Maria Barceló (IES Ramon Muntaner de Figueres). Els accèssits han estat per als treballs **Optimització de l'espai** d'Elisabet Fàbrega (Les Alzines de Girona) i **Projecte d'una casa autosuficient** d'Abel Triola (IES Pla de l'Estany de Banyoles). Enguany, en

aquests premis, s'han premiat un total de vint treballs d'entre 189 procedents de 63 centres.

Aquests han inclòs temàtiques tant variades com les desalladores, el tractament de l'HIV, la composició de la Coca-Cola, les empreses exportadores, les obres de l'escriptora Mària Àngels Anglada, el dol entre els joves, la creació d'un zona humida o el benestar dels animals de granja, entre d'altres. L'acte, que el va presidir la rectora de la Universitat de Girona, Anna M. Geli, acompanyada d'Albert Bou, president del Consell Social de la UdG; Eugeni Villalbí, secretari general de Joventut de la Generalitat de Catalunya; i Jordi Ortega, vocal de Formació de la Demarcació de Girona del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya. Durant el lliurament dels premis, la jove la metgessa Rosa Blanca Sauras, guanyadora un d'aquests premis en les primeres edicions, va parlat sobre **Recerca i aprenentatge**, de la significació personal i social de la recerca i la seva relació amb l'aprenentatge, a més d'aportar el punt de vista de l'estudiant davant l'inici dels estudis de Medicina a la UdG.

Procediment de renúncia (II) Renúncia a la direcció d'obres a petició del client en obres ja iniciades (II) *

L'arquitecte que ha assumit la direcció de les obres pot decidir renunciar-ne, amb o sense el consentiment del seu client. En aquest cas, l'arquitecte que renuncia i, per tant, cessa en el treball haurà de presentar la documentació corresponent de tancament d'expedient (l'imprès de renúncia). Per visar la renúncia, si l'obra ja està iniciada, l'arquitecte haurà de presentar necessàriament els següents documents:

- Imprès de renúncia, indicant el percentatge d'obra executada fins a la data de la renúncia. També s'hauran d'indicar els motius de renúncia de l'arquitecte en l'apartat “*motius de renúncia*”.

ALT EMPORDÀ

Casacaseta, la mirada dels nens

Del 10 de juliol al 29 d'agost de 2008. Sala d'exposicions La Delegació de l'Alt Empordà en col·laboració amb el Museu del Joguet de Catalunya de Figueres mostrarà de manera conjunta l'exposició **Casacaseta, la mirada dels nens**. Aquesta exposició té els seus orígens en un projecte realitzat l'any 2007 en el taller de plàstica per a nens i nenes de l'Escola Municipal d'Art del Centre Cultural *La Mercè* de Girona, dirigit per l'artista Quim Corominas. El resultat van ser prop de cinquanta casetes que la mostra estructura com si fos una ciutat, amb el seu propi *skyline*. Amb aquesta mostra es vol realitzar una doble exposició, simultània en el temps, a la sala de la Delegació de l'Alt Empordà i a la del Museu del Joguet. En ambdós

El fons Josep Claret, a la xarxa

Coincidint amb el centenari del naixement de Josep Claret Rubira (Girona, 1908-1988), l'Arxiu Històric posa a la xarxa tota la documentació que custodia d'aquest arquitecte. El traspàs s'inicia aquest mes de juny amb 1.134 projectes d'arquitectura i continuarà en els mesos següents, transferin a la xarxa les més de 800 imatges i 140 fitxes d'edificis que configuren el Fons. Amb aquesta nova aportació, el COAC dona un pas més en el camí iniciat l'octubre de 2005 de difondre a través de la xarxa tots el seus continguts. Josep Claret Rubira es titula a l'Escola d'Arquitectura de Barcelona l'any 1933 i exerceix com a arquitecte durant cinquanta anys. En els seus inicis col·labora amb l'arquitecte racionalista Josep Lluís Sert, de la mà del qual s'inscriu en el GATCPAC. En aquests anys, construeix els edificis més

llocs es podrà veure la mostra juntament amb el material del què disposa aquest museu vinculat amb el món de l'arquitectura, des de cases de nines fins a jocs de *mecano*. Amb aquesta col·laboració del Museu del Joguet obtindrem una exposició única emplaçada en dos espais.

reconeguts de la seva carrera: el Xalet Tarrús, la Casa Coll i la desapareguda Casa Pla, entre d'altres. L'esclat de la Guerra Civil suposa un gir en la seva carrera i el porta a residir a Maó on exerceix com a arquitecte municipal. A Maó projecta l'escala monumental d'enllaç entre el Passeig Marítim i el moll (1955) i l'Hotel Port Maó (1956). El seu retorn definitiu a Girona coincideix amb el creixement econòmic dels anys seixanta. En aquests anys, simultaneja urbanitzacions i plans parcials a la Costa Brava amb el seu paper com a arquitecte escolar de la província. D'aquests anys són l'Institut Vicens Vives, l'església de Sant Salvador d'Horta i els blocs veïns de la Devesa, a Girona.

GARROTXA-RIPOLLÈS

Tercera conferència del cicle “WORKS. Obra pròpia.”

“Uor uail uep punt bopbaa punt com”, dins del cicle **“WORKS”**, a càrrec de l'estudi d'arquitectura **BOPBAA**, format l'any 1990 amb la unió de Josep Bohigas, Francesc Pla i Iñaki Baquero. Una relació de projectes a partir de *“veure analogies i semblances en una actitud respecte al lloc on s'ubiquen i les transicions, accents i millores que l'oportunitat*

Club Med. Cap de Creus. Una intervenció en el paisatge dels anys seixanta

Inauguració dimarts 8 de juliol, a les 20 hores
Del 8 de juliol al 28 de setembre
Sala d'Exposicions

La mostra ensenya l'arquitectura del Club Med de Cadaqués, una nova tipologia de ciutat de vacances apareguda durant els anys seixanta. A través de fotografies i plànols de l'època de la seva construcció, contraposades amb fotografies realitzades l'any 2006, es pot veure l'evolució del Club Med que actualment està en procés d'enderroc. El projecte va ser encarregat a l'arquitecte figuerenc Pelayo Martínez qui el va realitzar conjuntament amb Jean Weiler, l'arquitecte dels Club Meds, amb la premissa de preservar el paisatge i amb les aportacions d'intel·lectuals i amics de l'època com Josep Pla i Salvador Dalí.

Fotografies de viatges. Marroc

Del 4 de juliol al 4 de setembre
Sala La Cova

Exposició de fotografies fetes pels arquitectes que van viatjar al Marroc, el maig passat, fent la ruta dels Ksars. Les instantànies inclouen imatges de Marràqueix, Quarzazate, Àit Benhaddou, entre d'altres indrets, on hi predominen les construccions de terra típiques de l'arquitectura berber.

